

HEROSZ-szervezet Szegeden Gazdátlan állatok otthona

Nyolcvan négyzetméteres konyhakert, 50 négyzetméteres lakás. Elegendő hely két embernek. Sőt, annak az első, elhagyatott kiskutyának is, amelyet négy esztendeje az utcáról szedett föl a Rókuson élő Józsa házaspár. Megfűrésztették, állatorvoshoz vitték, szeretettel nevelgették. Miként aztán a többi szerencsétlen gazdátlan, kóbor állatot, amelyet nem volt szívéük ott hagyni a város peremén, a szemétrákások között tengődni.

– Időközben megszületett a kisfiunk is: együtt cseperedik a befogadott kiskutyákkal. – mondja *Józsa Róbertné*, aki óvónőként nagy jelentőséget tulajdonít a nevelésben az állatok, a természet szeretetének. – Az óvoda előtt elüthető vizsla sem hiába várt ránk, hazavittük, és orvost hívtunk hozzá. Férjem, aki egyébként rádióműszerész, a szeme látára elgázolt és cserben hagyott kutyát szintén nem volt képes magára hagyni. Megtettük azt is, hogy amikor kisfiammal egy dróttal összekötözött cicatemetet találtunk, illő módon eltemettük...A környéken híre mehetett annak, hogy itt valaki menedéket ad az árva jószágoknak: egyik nap hat héthetes kiskutyára lertünk az árokban. Amikor bölcsődévé alakult az otthonunk, s dolgozó embekeként nem győztük a három óránkénti etetést, édesanyám is odaköltözött, hogy segíthesen...Kezdjük egy kicsit szűkösen érezni magunkat.

■ **Eddig hány kutyát vettek magukhoz?**

– Úgy harmincat.

■ **Mondja, mennyit keres egy óvónő-műszerész házaspár?**

– Na, nem mi tartjuk el őket a végtelenségig: ismerősök, barátok közt gazdikat kerestünk, így állandó jelleggel csak a négy legrégebbi fogadott eb és egy cica terheli a háztartási kasszát. Mivel azonban a város telistele van elhagyott, szabadon randalfrozó, az önellátásra kényszerített, könnyen elvaduló állatokkal, egyre több jövőre kellene othont

Az óvónő és négy lábú gondozottjai. (Fotó: Schmidt Andrea)

adnunk. Márpedig erre magánemberként képtelenek vagyunk.

Az óvónő és férje törte a fejét, hogyan tovább, amikor kutyasétáltatás közben egy nap összetalálkoztak a SZOTE gépkönyvelőjével, az ugyancsak állatbarát *Virág Gabriellával*. Már hároman keresték a megoldást. Gondolták, OTP-kölcsönből magánmenhelyet létesíthetnének. Készpénzbiztosíték nélkül azonban ez az út nem járható, tudták meg a takarékpénztárban. Tapasztalatgyűjtés céljából fölverték a kapcsolatot a már megszűnt domaszéki menhellyel, elutaztak Bajára, majd tavasszal Budapestre. Komoly nyomozómunka után bukkantak a *Herman Ottó Magyar Állat-és Természetvédő Egyesület (HEROSZ)* menhelyére. A főváros külterületén működő állatotthonban meglepően kulturált állapotokat találtak. Komplet lakóépület, oktatóterem, orvosi rendelő tartozik

az intézményhez. A befogadott kutyákat 50 betonozott, könnyen tisztán tartható boxban helyezik el, amíg szerető gazdára nem találják. S ha valamelyik néhány hónap elteltével sem kell senkinek, azt elaltatják. Mondhatni: ez a leghumánusabb eljárás, hiszen a ragaszkodásáról híres négy lábú számára sem élet az élet anélkül, hogy tartozna valakihez...

A szegedi állatbarátoknak tetszett a hely szelleme, a szövetségnek pedig az alföldi vendégek tisztességes és emberséges szándéka. Az eredmény: október közepén megalkult a HEROSZ szegedi szervezete, amely a tapasztalatok átadásában és az adminisztrációs munkában tud segítséget nyújtani. A madárászként ismert zenész, *dr. Molnár Gyula* a kezdeti vonakodás után elvállalta az elnökséget, a titkár *Józsa Róbert*, a gazdasági ügyek intézője pedig *Virág Gabriella*. A főállatorvos vállalná egy létesítendő men-

helyben az állatok egészségügyi felügyeletét.

Hogy honnan teremt munkájához pénzt a szervezet? Immár jogi személyként fordulhatnak támogatásért az önkormányzathoz: mindenk előtt területet szeretnének kapni működésükhöz. A pesti menhely szponzori segítséggel, alapítványból tartja fenn magát, olyannyira, hogy öt munkatárs fizetését is ebből fedezi. Komoly szervező munkával sok jóindulatú, állatot szerető városlakót lehet megnyerni ennek az ügynek – véli az óvónő.

■ **Nem tart attól, hogy a sok emberi nyomorúság láttán egyesekből ellenérzést vált ki az állatokra irányuló segítőkézség?**

– Vártam ezt a kérdést. Aki belegondol, az megérti: nem csupán az állatokkal teszünk jót, ha gondoskodunk róluk, – tápláljuk, ha kell, gyógyítjuk őket –, hanem az itt élő emberek közérzetén is javíthatunk, ha menhelyen, biztonságos körülmények között gyűjtjük össze a gazdátlan állatokat. Azokat, amelyek esetleg elvadulva, betegen riogtatók a járókelőket...

Hogy milyen sokan vannak és mekkora félelmet keltenek, bizonyítják a Csörögben rendre megjelenő panaszok.

– Az se mellékes, hogy kultúrlényként, nyugodt lelkiismerettel nézhet tükörbe az, aki megunt vagy valamilyen okból tovább nem tartható húsvéti nyuszijától, hörcsögétől, papagájától emberhez méltó módon válik meg. Azzal a tudattal, hogy találnak számára őt helyettesítő más gazdát, aki viszont örömmel osztja meg magányát esetleg egy kedves kis állattal.

Az új szegedi szervezet pedagógusok, egyetemisták, főiskolások, kisdíjakok, tanyatulajdonosok és minden állatot, természetet szerető ember segítségére számít. A fiatal, lelkes óvónő szerint szép, helyi mozgalommá szélesedhetne a még csak csírájában létező kezdeményezés. Országszerte hiánycikk a természet szeretetére és védelmére irányuló oktatás és nevelés, amelynek egyik bázisa is lehetne ez a most szerveződő társaság, valamint a készséggel együttműködő vadaspark és egy majdani, pestihez hasonló; szegedi állatotthon.

Chikán Ágnes

Fotó: Schmidt Andrea

A zene összeköt

Kórusban énekelni, az örömszerzés egyik fajtája. Az már csak ráadás, ha a közös együttműködés nyomán érték is születik, magas minőség, művészet. A kórusmúzsika rendelkezik azzal a varázserővel, hogy embereket, nemzeteket, országokat tud pillanatok alatt összekötni. Jó példa erre a Bartók művelődési központ és a tanárképző főiskola 1. sz. gyakorló iskolája által rendezett első Nemzetközi Ifjúsági Kórustalálkozó, melyet a hétvégén tartottak.

A két intézmény pályázatokon nyert pénz felhasználásával, valamint a főiskola Juhász Gyula alapítványának és a városi önkormányzat támogatásával tudott a program megvalósítására vállalkozni. A találkozó házigazdája az Ifjú zenebarátok kórusa és a Bartók gyermekkórus voltak. Karnagyai, *Erdős János* és *Fagler Erika* évek óta jó kapcsolatot tartanak fenn számos külföldi kórusal, rendszeresen kapnak meghívást határon túli szereplésekre. Most az első, nemzetközi találkozó gálaműsorán a házigazdák rövid, ám színvonalas műsora után, három külföldi kórusnak tapsolhatott a közönség.

A vendégek, úgy tűnik igen komolyan vették a szereplést (talán, mert ismerik a házigazdák mércéjét!), mindnyájan igen nehéz műveket választottak, mintha valamely kemény versenyen szerepelniük, nem pedig egy „barátságos mérkőzésen”. A németországi Bückeburgból érkezett *Schaumburger Märchensänger* kórus több mint tíz hanglemezzel dicsekedhet, a fiatalok többször megjárták

Európát és az USA államait. *Nikolaus Dietrich*, a bückeburgi zeneiskola igazgatója, pár hónappal ezelőtt vette át a kórus vezetését. A gálán előadott produkcióik közül a Brahms és Schubert dalokat szólaltatták meg leghitelesebben. Az olaszországi Pescarából érkezett *S.Andrea kórus* (karnagy: *P.Fiore Pagnione*) otthoni feladata a templomi szertartásokon való szereplés. A kórus szerencséje, hogy soraiban énekel egy ifjú hölgy, aki gyönyörű színű, drámai szoprán hanggal, s jó adag színészi képességgel rendelkezik. A szólójával előadott mű a gála csúcspontját jelentette. A marosvásárhelyi *Nagy István vegyeskar* szép, tömör hangzással örvendeztette meg a közönséget. Különösen az egységes, szép férfiszólamokat volt jó hallani. S örömdet az is, hogy az erdélyiek karnagyja, *Kovács András* jókedvű, játékos műveket is beillesztett a repertoárba.

A nemzetközi kórustalálkozó gálája ósbemutatóval zárult. *Gulyás László* bástospolyai születésű, jelenleg Németországban élő zeneszerző, külön erre az alkalomra írt szvitjét mutatták be a német fiatalok, a vendéglátó Ifjú zenebarátokkal és a konzervatórium kamarazenekarának tagjaival karöltve. A kissé bizarr eklektikával megszólaló, három tételes, magyar és német nyelvű, darab fő mondanivalója, hogy a zenén keresztül, a nyelvi különbségek ellenére is jól megérthetik egymást az emberek. S tulajdonképpen ez a legfontosabb egy ilyen találkozó is.

(pacsika)

DÉLMAGYARORSZÁG
CSONGRÁD MEGYEI
Hírlap
HDS
DÉLMADÁR

74. hét
HOROSZPÓK
E heti tét: 25 000 Ft
• ÍGY JÁTSSZON! •

Hogyan töltsd ki a szelvényt?
A: születési év utolsó két száma,
B: születési hónap száma,
C: a születés napja,
D: a személyi igazolványa számának két utolsó számjegye
Természetes, hogy a kisebb gyerekeknek még nincs személyi igazolványuk. Ők az utolsó, D rubrikába a szülők bármelyike igazolványának két utolsó számát beírhatják. Természetesen a szelvények külön játszanak, egymás számaiból nem lehet kicsipegetni!

Mit tegyen, ha nyert?
Csapja a hónap alatti nyertes szelvényét, személyi igazolványát valamint a HDS & Délmadár a heti számát és jöjjön be szerkesztőségünkbe, a Sajtóházba. (Szeged, Stefánia 10.) A nyertesek jelentkezését a nyertesszámok megjelenése utáni hét hétfőn, 12 és 15 óra között várják munkatársaink. A megyében lakók a Délvilág városi szerkesztőségeiben: **Vásárhelyen** a Szőnyi u. 1., (Szeged Tourist), **Makón**, a Deák F. u. 2. (városi könyvtár) és **Szentesen**, a Kossuth u. 8. sz.

alatt is jelentkezhetnek. A pénzt vagy postán utaljuk ki, vagy személyesen vehető fel a nyeremény a Sajtóházban.
A nyeremény nettó 25 ezer forint. A nyereményadó a cég fizeti. Ha többen is szerencsések, akkor az összeg szétosztódik. Viszont, ha adott héten senki sem nyer, akkor a pénz halmozódik, átmege a következő hétre.
Ugye megjegyezték, hogy nyerni csak akkor lehet, ha megvették a HDS & Délmadár a heti számát.
Légyen szerencsés a HOROSZPÓK-kal!

NYEREMÉNYSELVÉNYEK

A	1.	B	A	2.	B
C	játékos	D	C	játékos	D
NÉV:		NÉV:			
A	3.	B	A	4.	B
C	játékos	D	C	játékos	D
NÉV:		NÉV:			

Az e heti 10 nyerőszámot a csütörtökön megjelenő HDS & Délmadár családi lapunkban találhatják!

HDS & DÉLMADÁR
Előfizethető telefonon, a szegedi terjesztési csoportnál. Tel.: 62/481-281, Németh Andreánál.
Megvásárolható a megye összes településén a hírlapárusoknál, rikkancsoknál és az élelmiszerboltokban.